

Posudek vedoucího diplomové práce na

PTZINGRA FRÝVALDSKÝ, *Christologie v díle Josefa Ratzingera*

KTF UK v Praze, 2007, diplomová práce z dogmatické teologie

Předložená diplomová práce má celkem 83 stran, ve skutečnosti však rozsah díla překračuje podle počtu znaků 150 normostran, což je rozsah licenciátní, a nikoli diplomové práce.

Kolega Frývaldský nás v úvodu seznamuje s motivy volby tohoto tématu, a podotýká, že doposud neexistuje rozsáhlejší studie o christologii J. Ratzingera, dokonce ani v německém jazyce. Téma je tedy nové a doposud nepracované. V této pasáži je také prezentováno rozčlenění díla do tří kapitol. Na straně 7, 18. řádek shora – autor mluví o první ze dvou kapitol, z kontextu je zřejmé, že se jedná o celkově druhou kapitolu. Kvůli přehlednosti by bylo vhodné přeformulovat text.

První kapitola nás seznamuje s dobovým kontextem, v němž se odehrával životní příběh J. Ratzingera. Následuje popis jeho životní cesty až do dne, kdy byl zvolen za papeže a přijal jméno Benedikt XVI. Prezentace je věcná, dobře dokumentovaná, přehledná.

Ve druhé kapitole se kolega Frývaldský zaměřuje na christologická díla profesora Ratzingera. Toto odlišení od pozdější fáze, kdy stejný autor vystupoval jako prefekt Kongregace pro nauku víry, je třeba vnímat jako hermeneuticky velmi korektní, protože nová role s sebou nese také nevyhnutelnou změnu stylu a především vědomí odpovědnosti, která je u profesora dogmatiky pochopitelně mnohem nižší. Když se mýlí profesor, je to ospravedlnitelné. Prefekt zmíněné kongregace to má mnohem obtížnější. Kolega Frývaldský tedy nejprve identifikuje příslušná díla, pak provádí diachronní zkoumání pramenů a následně přistupuje k analýze christologických titulů, otázek spjatých s tajemstvími Ježíšova života a tak dále, jak to odpovídá standardní christologické analýze. V závěrečné pasáži se věnuje problematice Ratzingerovy soteriologie.

Ve třetí kapitole se postupuje naprosto stejně. Jediným rozdílem je zde pramenný materiál, jímž jsou díla kardinála prefekta Kongregace pro nauku víry.

V závěru nám kolega Frývaldský předkládá plody svého snažení a činí tak věcně, stručně, výstižně, hermeneuticky korektně. Jeho vývody jsou podloženy nejen jeho vlastní analýzou, ale také znalostí ohlasů Ratzingerovy christologie například v myšlení W. Kaspera. Frývaldský zcela korektně konstatuje, že v Ratzingerově christologii prozatím schází propracování tématu tajemství Ježíšova života a že v jeho soteriologii schází větší pozornost věnovaná spáse podle člověka.

Práci je třeba hodnotit velmi pozitivně jak pro její obsah, tak pro její formu, protože kolega Frývaldský se vyjadřuje velmi dobře. Potěšitelné je, že autor zvládá práci s cizojazyčnou literaturou. Osobně se domnívám, že kolega Frývaldský by měl na základě této diplomové práce sepsat standardní studii a publikovat ji v nějakém odborném periodiku.

Hodnocení: Výborně, navrhuji na zvláštní ocenění.

Praha – 13. 5. 2007

Prof. Ctirad V. Pošpíšil Th.D. OFM

